

การพัฒนาทักษะการเขียนเรื่องสั้น โดยใช้แบบฝึกหัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

สุภาวดี ศรีสกุล¹ รติมา ริมขามป้อม² จุติรดา เปรมปรี³

(วันรับบทความ: 14 มีนาคม 2565; วันแก้ไขบทความ: 27 มิถุนายน 2565; วันตอบรับบทความ: 14 พฤศจิกายน 2565)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเรื่องสั้นโดยใช้แบบฝึกหัดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (2) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนการทดลองใช้แบบฝึกหัดระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนเรื่องสั้น กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเกษตรสมบูรณ์วิทยาคม อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 39 คน ภาคเรียนที่ 1-2 ปีการศึกษา 2564 โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ (1) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และ (2) ชุดแบบฝึกหัดการเขียนเรื่องสั้น การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t test) ผลการวิจัย พบว่า (1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดการเขียนเรื่องสั้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.99/87.69 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ (2) คะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.64 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.78 และคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 26.31 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.02 แสดงให้เห็นว่า แบบฝึกหัดการเขียนเรื่องสั้นในครั้งนี้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: แบบฝึกหัดการเขียนเรื่องสั้น ประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน นักเรียนมัธยมศึกษา

ประเภทของบทความ: บทความวิจัย

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
e-mail: oumoim1018@gmail.com

²นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

³อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

The Development of Short Story Writing Skills by Using Exercises for High School Students

Supawadi Srisakun¹, Ratima Rimkhampom², and Thitirada Prempre³

(Received: March 14, 2022; Revised: June 27, 2022; Accepted: November 14, 2022)

Abstract

The research aimed to (1) develop short story writing skills by using exercises for high school students that were effective and met the standard of 80/80; and (2) compare academic scores between before and after utilizing short story writing exercises. The participants were 39 high school students who enrolled in semesters 1 and 2 of the year 2021 at the Kasetomboonwittayakom School in the Kasetomboon District of Chaiyaphum. The instruments employed in this study were (1) the pre-and post-study tests (2) the package of short story writing exercises. The percentage, mean, standard deviation, and t-test were used to examine the data.

The results revealed that (1) The effectiveness of the short story writing exercises for high school students was 82.99/87.69, which was higher than the standard of 80/80. (2) The mean scores for the pretest was 9.64, the standard deviation was 1.78, and for the posttest was 26.31, the standard deviation was 2.02, indicating that the short story writing exercises could strengthen the academic scores to be higher than the pretest at the statistical level of .01.

Keywords: Short story writing exercises, Effective standard criteria, High school student

Type of Article: Research Article

¹Student, Bachelor of Education (Thai Language), Faculty of Education, Chaiyaphum Rajabhat University
e-mail: oumoim1018@gmail.com

²Student, Bachelor of Education (Thai Language), Faculty of Education, Chaiyaphum Rajabhat University

³Lecturer, Bachelor of Art Program in Thai, Faculty of Education, Chaiyaphum Rajabhat University

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทย เป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเป็นภาษาที่มีความงดงามจากการสร้างคำ ร้อยเรียงถ้อยคำให้เป็นประโยค สู่การเขียนบรรยาย พรรณนา และการเล่าเรื่องให้เกิดความสมบูรณ์ของบทความที่บ่งบอกถึงเสน่ห์ของความเป็นภาษาไทย ซึ่งทักษะแต่ละทักษะมีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างมาก เพื่อการสื่อสารให้ผู้อื่นรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดฯ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)

ทักษะการเขียนมีความซับซ้อนมากกว่าทักษะอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับอุปสรรคปัญหาในการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทย จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้กลุ่มสาระวิชาภาษาไทย ภาคการศึกษาที่ 1-2 ปีการศึกษา 2564 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สาระที่ 2 มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร ตัวชี้วัดที่ 4 ผลงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ พบว่า ผลการทดสอบของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ของโรงเรียนเกษตรสมบูรณ์วิทยาคม ตำบลกุดละ อำเภอกเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 39 คน มีผลการทดสอบอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ค่อยชอบในด้านการเขียน เพราะเนื้อหาที่เขียนเป็นเนื้อหาทางวิชาการไม่น่าสนใจ ทำให้ไม่สามารถเริ่มต้นหรือลงมือเขียนเรื่องสั้นได้ตามที่นึกคิดไว้ ปัญหาดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนยังขาดประสบการณ์ในการเขียนเรื่องสั้น ความรู้ อารมณ์ของแต่ละคน และจินตนาการของนักเรียนที่แตกต่างกัน ที่จะถ่ายทอดออกมาเป็นงานเขียน เช่น นักเรียนส่วนใหญ่มักลอกเนื้อหาจากหนังสือหรือต้นฉบับมาเขียน แล้วนำมาเปลี่ยนชื่อเรื่อง และเปลี่ยนชื่อตัวละคร ซึ่งส่งผลกระทบต่อจัดการเรียนการสอน ดังนั้น นักเรียนต้องรู้จักเรื่องสั้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Satjapan (1997) เรื่องสั้น คือ บันทึกร้อยแก้วรูปแบบหนึ่ง หมายถึง เรื่องแต่งที่มีขนาดสั้น มีจำนวนคำระหว่างหนึ่งพันถึงหนึ่งหมื่นคำ หากเกินกว่านี้อาจกลายเป็นนวนิยาย เนื่องจากเรื่องสั้น มีองค์ประกอบเหมือนกับนวนิยาย ทั้งโครงเรื่อง, ฉาก, ตัวละคร, แก่นเรื่อง ด้วยเหตุนี้ เรื่องสั้น จะถูกบังคับให้มีตัวละครจำนวนไม่มากและไม่สามารถเขียนพรรณนาอย่างเนิ่นย้อย ละเอียดลือ ส่วนเด่นสุดของเรื่องสั้น คือแก่นเรื่อง การดำเนินเรื่องจะมุ่งเข้าสู่ประเด็นหลักอย่างรวดเร็ว ส่วนองค์ประกอบอื่นเป็นส่วนรอง ตัวละครบางตัวอาจไม่ปรากฏภูมิหลังหรือไม่ปรากฏชื่อเสียด้วยซ้ำ

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นว่าปัญหาการเขียนเรื่องสั้นนั้น ซึ่งจะทำให้เกิดผลกระทบอย่างย้งต่อนักเรียนในด้านการเรียน ดังนั้นผู้ที่แก้ปัญหานี้ได้ดี ก็คือครูผู้สอน เพราะครูมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการเขียนและการใช้ภาษาไทยของนักเรียน ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้สอนในรายวิชาภาษาไทย จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะการเขียนเรื่องสั้น โดยใช้แบบฝึกหัด ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนเกษตรสมบูรณ์วิทยาคม อำเภอกเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ โดยได้สร้างชุดฝึกทักษะการเขียนเรื่องสั้น เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนการสอน และจะทำให้ผู้เรียนนั้นไม่เกิดความเบื่อหน่ายระหว่างชั่วโมงเรียน ซึ่งอาจจะส่งผลให้นักเรียนเกิดทักษะการเขียนเรื่องสั้นมากขึ้น ผู้วิจัยจึงเลือกนำเอาแนวคิดนี้มาใช้เพื่อการพัฒนาการเขียนเรื่องสั้นของนักเรียนต่อไป โดยมีการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเรื่องสั้น และมีผลสัมฤทธิ์ของผลการทดลองใช้แบบฝึกหัดระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเรื่องสั้น โดยใช้แบบฝึกหัด ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเกษตรสมบูรณ์วิทยาคม อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน
2. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนการทดลองใช้แบบฝึกหัดระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนเรื่องสั้น ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเกษตรสมบูรณ์วิทยาคม อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ

สมมติฐานของการวิจัย

1. พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเรื่องสั้น โดยใช้แบบฝึกหัด ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเกษตรสมบูรณ์วิทยาคม อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ
2. คะแนนการทดลองใช้แบบฝึกหัดหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน โดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเรื่องสั้น ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเกษตรสมบูรณ์วิทยาคม อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของการเขียนเรื่องสั้น

Jangprai (2015) การเขียนเรื่องสั้น นักเขียนเรื่องสั้นทั้งในและต่างประเทศได้ให้ความหมายของคำว่าเรื่องสั้น ไว้ว่าเรื่องสั้นเป็นเรื่องที่แต่งขึ้นที่มีศิลปะในการแต่งทั้งได้ใจความเนื้อหาของเรื่อง มีความยาวพอประมาณและมีความคิดหลักเพียงอย่างเดียวแต่ให้อรรถรสแก่ผู้อ่านอย่างมาก

Sajjaphan (1997) เรื่องสั้น คือ บันเทิงคดีร้อยแก้วรูปแบบหนึ่ง หมายถึง เรื่องแต่งที่มีขนาดสั้น มีจำนวนคำระหว่างหนึ่งพันถึงหนึ่งหมื่นคำ หากเกินกว่านี้อาจกลายเป็นนวนิยาย เนื่องจากเรื่องสั้นมีองค์ประกอบเหมือนกับนวนิยาย ทั้งโครงเรื่อง, ฉาก, ตัวละคร, แก่นเรื่อง ด้วยเหตุนี้ เรื่องสั้นจะถูกบังคับให้มีตัวละครจำนวนไม่มากและไม่สามารถเขียนพรรณนาอย่างเียนเยื่อ ละเอียดล่อ ส่วนเด่นสุดของเรื่องสั้นคือแก่นเรื่อง การดำเนินเรื่องจะมุ่งเข้าสู่ประเด็นหลักอย่างรวดเร็ว ส่วนองค์ประกอบอื่นเป็นส่วนรอง ตัวละครบางตัวอาจไม่ปรากฏภูมิหลังหรือไม่ปรากฏชื่อเสียด้วยซ้ำ

จากแนวคิด เรื่องความหมายของการเขียนเรื่องสั้น ดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำไปประยุกต์ใช้ในเนื้อหาของการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเรื่องสั้น โดยจัดทำเป็นแบบฝึกทักษะการเขียนเรื่องสั้น แบบปรนัยจำนวน 30 ข้อ เพื่อทดลองใช้แบบฝึกหัดระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ความหมายของแบบฝึกทักษะ

Thanyaluknanan (1999) ได้ให้ความหมายแบบฝึกทักษะไว้ว่า หมายถึงแบบฝึกทักษะที่ใช้ฝึกความเข้าใจ ฝึกทักษะต่าง ๆ และทดสอบความสามารถของนักเรียนตามบทเรียนที่ครูสอนว่านักเรียนเข้าใจและสามารถนำไปใช้ได้ มากน้อยเพียงใด

Treenet (2001) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่าเป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยตนเองได้ ฝึกทักษะเพิ่มเติมจากเนื้อหาจนปฏิบัติได้อย่างชำนาญและให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้โดยมีครูเป็นผู้แนะนำ

จากแนวคิด เรื่องความหมายของแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยได้นำมาใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอน เรื่องความหมายของแบบฝึกทักษะ โดยจัดทำเป็นแบบฝึกหัดออกเป็น 2 ชุด คือ ชุดที่ 1 ให้นักเรียนเลือกเติมคำตอบให้ ถูกต้อง แบบฝึกหัดมีจำนวน 15 ข้อ ชุดที่ 2 จากเรื่องสั้นให้นักเรียนเติมคำตอบให้ถูกต้อง เติมลงในช่องว่าง ทาง ซ้ายมือให้สัมพันธ์กัน แบบฝึกหัดมีจำนวน 15 ข้อ มีครูผู้สอนคอยให้คำแนะนำ

หลักในการสร้างแบบฝึกทักษะ

Tinaong (2010) ได้กล่าวว่า หลักการสร้างแบบฝึกทักษะจำเป็นต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยาในการเรียนรู้ โดยมีจุดมุ่งหมายในการฝึกทักษะ แบบฝึกทักษะควรเริ่มจากง่ายไปหายากที่มีหลายแบบ มีทั้งตัวอย่างประกอบและยังมีภาพประกอบที่นักเรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง

Jinarit (2009) ได้กล่าวว่า หลักการสร้างแบบฝึกทักษะนั้น ผู้สร้างต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล แบบฝึกทักษะที่สร้างต้องมีหลาย ๆ รูปแบบ สร้างจากความง่ายไปหาความยาก ในการสร้างแบบฝึกทักษะต้องมีกา สอดแทรกทักษะวิชาด้านอื่นเข้าไปด้วย ควรจัดทำแบบฝึกทักษะไว้ล่วงหน้าก่อนที่จะทำการเรียนการสอน เพราะ แบบฝึกควรทำหลังจากผู้เรียนได้เรียนบทเรียนในเรื่องนั้น ๆ จบลงทันที

จากแนวคิด เรื่องหลักการสร้างแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกทักษะเรื่องสั้นออกเป็น 2 ชุด โดยเป็น คำถามที่มาจากใบความรู้ และตัวอย่างจากเรื่องสั้นที่กำหนดให้ ซึ่งเป็นคำถามปลายปิดทั้ง 2 ชุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

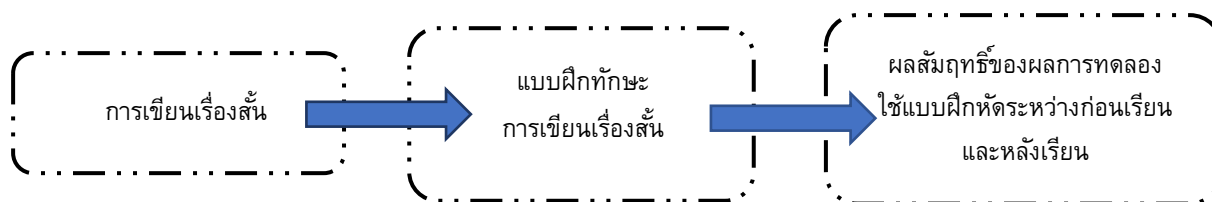
Srisong (2021) ศึกษาวิจัยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้ แบบร่วมมือ LT เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า (1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.92/81.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ (2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ LT เรื่อง การเขียน เชิงสร้างสรรค์ มีค่าเท่ากับ 0.6303

Petchanankul and Satthathanaphat (2021) ศึกษาวิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะ การเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิต พบว่า แบบฝึกการเขียนภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ ที่มีประสิทธิภาพ 77.15/79.58 เป็นไปตามเกณฑ์ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และนักศึกษามีความพึงพอใจในภาพรวมต่อชุดการสอนอยู่ในระดับมาก ทำให้นักศึกษา กลุ่มตัวอย่างเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพที่ตรงกับความสามารถของตนเองและสอดคล้องกับความต้องการ

Sinpiaban, Buasomboon, and Buranasinvatthanakul (2021) ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถ ด้านการเขียนเรื่องตามจินตนาการและทักษะการร่วมมือ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับแผนภาพความคิด พบว่า การเขียนเรื่องตามจินตนาการของนักเรียนหลังเรียนด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับแผนภาพความคิดสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Rawin and Preechapongkit (2021) ศึกษาวิจัย เรื่องทักษะการเขียนเรื่องสั้นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า การเขียนเรื่องสั้นของนักเรียนเหล่านี้ มีเนื้อหาแนะนำเสนอการปฏิสัมพันธ์กับครอบครัว เพื่อน ครูรัก การเรียนการใช้ชีวิต และการใช้จินตนาการแต่งเรื่องสมมุติ ส่วนวิธีการเขียน ส่วนใหญ่นำเสนอแก่นเรื่องตรงไปตรงมา วางโครงเรื่องไม่ซับซ้อน สร้างตัวละครน้อย ลักษณะและฉากไม่ชัดเจน ไข่มุมมองทั้งแบบตัวละครสำคัญเป็นผู้เล่าโดยไขสรพรรณามบุรุษที่ 1 และแบบผู้แต่งรู้แจ้งเห็นจริงเป็นผู้เล่า และใช้บทสนทนาช่วยสร้างความสมจริงเหล่านี้ แสดงถึงทักษะการเขียนเรื่องสั้นแบบไม่ซับซ้อน นำเรื่องใกล้ตัวมาเขียน และเขียนใหม่มีลักษณะเป็นเรื่องแต่ง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองวิจัยครั้งนี้ โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิจัย ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้สร้างนวัตกรรมตามขั้นตอน โดยศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. วิธีการสร้างชุดฝึกทักษะการเขียนเรื่องสั้น โดยใช้แบบฝึกหัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำนวัตกรรมไปทดลองใช้ตามขั้นตอน
4. การตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ ผ่านการทดลองใช้ก่อนนำไปใช้จริง

ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเกษตรสมบูรณ์วิทยาคม อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 39 คน

ขอบเขตด้านระยะเวลา ใช้ระยะเวลา 6 สัปดาห์ โดยใช้ 1 คาบ/สัปดาห์ คาบละ 50 นาที ของทุกวันศุกร์

ผลการวิจัย

จากการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของ ของคนในชุมชนบ้านแม่แจ่ม จังหวัดลำปาง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 128 คน มีอายุ 40-49 ปี จำนวน 72 คน มีสถานภาพสมรส จำนวน 155 คน มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 145 คน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-25,000 บาท จำนวน 71 คน ดังตาราง 1

ตาราง 1

ผลการวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของการพัฒนาทักษะการเขียนเรื่องสั้น โดยใช้แบบฝึกหัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

	จำนวนคน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าประสิทธิภาพ
กระบวนการ (E_1)	39	60	24.90	1.78	82.99
ผลลัพธ์ (E_2)	39	30	26.18	2.02	87.69

จากตาราง 1 พบว่า ประสิทธิภาพของการพัฒนาทักษะการเขียนเรื่องสั้น โดยใช้แบบฝึกหัดของนักเรียนชั้นมัศึกษามี ประสิทธิภาพเท่ากับ 82.99/87.69 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

ตาราง 2

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของการพัฒนาทักษะการเขียนเรื่องสั้นโดยใช้แบบฝึกหัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

กลุ่มเป้าหมาย	N	$\bar{X}$	SD	t test	Sig.
การทดสอบก่อนเรียน	39	9.64	1.78	44.631	.000**
การทดสอบหลังเรียน	39	26.31	2.02		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 พบว่า คะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.64 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.78 และคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 26.31 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.02 แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการพัฒนาทักษะการเขียนเรื่องสั้น โดยใช้แบบฝึกหัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากการศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนเรื่องสั้น โดยใช้แบบฝึกหัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของการพัฒนาทักษะการเขียนเรื่องสั้น โดยใช้แบบฝึกหัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.99/87.69 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนตามแบบฝึกทักษะที่กำหนดไว้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ และให้การสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกคนได้พัฒนาทักษะและเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเต็มศักยภาพ ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสม เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจากการจัดกิจกรรมโดยใช้แบบฝึกทักษะ ซึ่งสอดคล้องกับ Srisong (2021) ศึกษาวิจัยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้

แบบฝึกทักษะร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ LT เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า (1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.92/81.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ LT เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีค่าเท่ากับ 0.6303

2. คะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.64 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.78 และคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 26.31 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.02 แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการพัฒนาทักษะการเขียนเรื่องสั้น โดยใช้แบบฝึกหัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเพราะการจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้มีประสิทธิภาพทำให้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และน่าสนใจ ทำให้นักเรียนมีความสนใจใฝ่เรียนรู้ จึงทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Petchanankul and Satthathanaphat (2021) ศึกษาเรื่อง การสร้างแบบฝึกการเขียน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิต พบว่า ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 32.75 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 13.55 ส่วนคะแนนทดสอบหลังเรียนได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 95.50 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.66 ซึ่งมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามเกณฑ์และบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ทุกประการ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษา และผู้ที่สนใจศึกษาค้นคว้าในครั้งต่อไป โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนให้ความสนใจในเนื้อเรื่องที่นำมาเป็นแบบฝึกทักษะการเขียนเรื่องสั้น ดังนั้นการเลือกเนื้อหาที่นำมาเป็นแบบฝึกควรเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนเรื่องสั้น ให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในการเขียนเรื่องสั้นได้นั้น ครูควรคำนึงถึงความแตกต่างในด้านความสามารถของแต่ละบุคคล

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผลการเรียนรู้เรื่อง การเขียนเรื่องสั้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยการเปรียบเทียบกลุ่มเป้าหมายที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเรื่องสั้น กับการเรียนโดยวิธีการแบบปกติ เพื่อดูผลว่าแตกต่างกันหรือไม่

2. ควรมีการวิจัยและพัฒนาแบบฝึกการเขียนเรื่องสั้น โดยศึกษาจากผลงานการเขียนเรื่องสั้นของนักเรียนที่แต่งขึ้นมาเอง

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยการพัฒนาทักษะการเขียนเรื่องสั้นโดยใช้แบบฝึกหัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณา ขอขอบคุณครูพี่เลี้ยง นายวสันต์ พาวิ้ม ที่ให้คำปรึกษาในการทำวิจัย บุคคลสำคัญที่ขาดไม่ได้ต้องขอขอบพระคุณบิดา มารดา ครอบครัว ที่เปิดโอกาสให้ได้รับการศึกษาเล่าเรียน ตลอดจนสนับสนุนกำลังทรัพย์ให้กำลังใจ เข้าใจในการทำวิจัยในครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และขอบคุณทุกความช่วยเหลือจากผู้มีพระคุณหลายท่าน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ฐิติรดา เปรมปรี อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย ที่ได้สละเวลาอันมีค่าอย่างยิ่งในการชี้แนะแนวทางให้คำปรึกษาในทุก ๆ ด้าน ตลอดจนการตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเมตตา และเอาใจใส่เป็นอย่างดี จนทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คนได้แก่ อาจารย์ฐิติรดา เปรมปรี อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ นายสงวน มาตกำจร ผู้อำนวยการโรงเรียนเกษตรสมบูรณ์วิทยาคม และนายวสันต์ พาวิ้ม ครูพี่เลี้ยง ที่ได้ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือในการทำวิจัยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอบพระคุณผู้อำนวยการ ครู และนักเรียนโรงเรียนเกษตรสมบูรณ์วิทยาคมที่ให้ความร่วมมืออย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยและส่งผลให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัยจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

References

- Jangprai, S. (2015). *Writing sort stories*. Retrieved August 8, 2021, from https://sites.google.com/site/phasathiykhrupik/wicha-wrnkrmm_paccuban/karkheinyneuxngsan (in Thai)
- Jinarit, P. (2009). *The effect of using the mathematics skills practice form on mathematics achievement and attitudes of prathomsuksa 6 Students at Keha Pracha Samakkee school, Nakhon Ratchasima province*. [Master's Thesis, Sukhothai Thammathirat Open University]. (in Thai)

- Petchanankul, R., & Satthathanaphat, R. (2021). Creating exercises written to improve Thai writing skills of Chinese students studying at Rangsit university. *Journal of Bundit Saeng Khom Kham*, 6(2), 227-239. (in Thai)
- Rawin, P., & Preechapongkit, R. (2021). Short story writing skills high school students in Phra Nakhon Si Ayutthaya province under the district office secondary education, district 3. *Academic Journal of Ayutthaya Studies*, 13(2), 99-117. (in Thai)
- Sajjaphan, R. (1997). *Short stories*. Retrieved August 8, 2021, from <https://www.wikiwand.com/th/%E0%B9%80%E0%B8%A3%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%AA%E0%B8%B1%E0%B9%89%E0%B8%99>. (in Thai)
- Sinphiban, W., Buasomboon, B., & Buranasinvatthanakul, K. (2021). Developing imaginative writing abilities and collaborative skills of the students grade 4 that manages learning with CIRC techniques together with mind diagrams. *Journal of Social Science Research*, 12(1), 52-70. (in Thai)
- Srisong, M. (2021). Development of learning achievement by using skills exercises in combination with techniques collaborative learning LT on creative writing Thai language learning subject group, grade 6. *Journal of Juristic Person Administration and Local Innovation*, 7(9), 304-305. (in Thai)
- Thanyalaknanan, S. (1999). Thai language for education. Bangkok: Third Wave Education. (in Thai)
- Tinong, P. (2010). *Development of mathematics skills practice form on factorization of second-degree polynomial for students in secondary School*. [Master's Thesis, Naresuan University]. (in Thai)
- Treenet, T. (2001). *Results of the use of exercises for solving math problems about space for students secondary school year 2*. [Master's Thesis, Srinakharinwirot University]. (in Thai)